

האזנה

עלון לשבת קודש

בס"ד

לע"נ יוסף בן אליה וחממה ז"ל לבית גיאת

לע"נ משה בן זילפה ואליאס ז"ל לבית חיימי

נושא השבוע: נטילת ידיים (י)

ההפטרה: "ויאמר ירמיהו" (ירמיה לב)

יב אייר תשע"ט 1273 (שנה כד')

פרישת בהר

"דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם

ושלבתה הארץ שלבת לזה" (כה,ב)

"כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם"-אם תבואו אל הארץ בהרגשה ובאמונה שהשם יתברך נותן לכם את הארץ, אזי "ושלבתה הארץ שבת לה"-תוכלו בקלות לשבות ולא לעבוד את השדה, כיוון שאתם מאמינים שהכול מאתו יתברך וכפי גודל האמונה של האדם בהשם יתברך כך קל לאדם לשבות ולא לדאוג. וכבר נאמר בתהילים: "הבוטח בה' חסד יסובבנו", כגודל הבטחון גודל הברכה והסיעתא דשמיא שתושפע על האדם. ה"ה בכל העניינים ואף בפרנסה ככל שאדם יותר מאמין ובוטח כן תהיה פרנסתו ברווח וללא קושי.

"ואיש כי לא יהיה לו גואל והשליטה ידו ומצא כדי גאולתו" (כה,כז)

התורה מבטיחה בזה כי איש אשר לא יהיה לו גואל ודאי שהשם יתברך יסייע לו וישלח לו ישועתו שיוכל לגאול את עצמו, בכל מצב ועניין על כל יהודי ויהודי לזכור כי אין ייאוש בעולם וגם שהכול נראה אבוד ואין הוא רואה ישועה ועזרה מבשר דם, ואם הוא נושא עיניו לשמים וסומך רק עליו יתברך, בבחינת אין עוד מלבדו, אזי שולח לו הקב"ה את הישועה והגאולה הפרטית לה הוא כה מייחל ומצפה. (מעין השבוע)

בזכות רבי שלמון (מתוך נפלאותיו לבני אדם ז"ל)

חודש אייר תשנ"ט, ישבנו אני ואשתי מול הפרופ' חרדים ונפחדים, תוצאות של הרבה בדיקות היו מונחת על שולחנו, בקול חותך וקר הוא הביע את דעתו הנחרצת: "חבל על כל המאמצים והעלויות, לכם לא יהיו ילדים..." דפק בידו על השולחן.

מספר ימים אחר כך חל ל"ג בעומר, עליתי למירון עמדתי בין האלפים כשליבי כבד עלי, כבשתי ראשי בתהילים ובכיתי בכי תמרורים: "ראה עניי ועמלי... זכרני ה' ברצון עמך פקדני בישיבתך" התמוגגתי מדמעות כשאני שח את הקשיים והאכזבות שאנו עוברים בבית כילד, המספר לאביו את קורות יומי, "חנני ה' כי אומלל אני, רפאני ה' כי נבהלו עצמי, נפשי נבהלה מאוד ואתה ה' עד מתי?...". ידעתי שהסיכוי היחיד הם רחמי השם יתברך, זכות צדיקים, זכותו הגדולה של רבי שמעון בר יוחאי ובפה מלא אמרתי כי לאחר שיוולד לי ילד, אעלה לציון להודות ולהלל, אך יצאו המילים הללו מפי חשתי כי הורמה בו תקווה גדולה לישיועת ה'. יצאתי החוצה מהמערה והתחלתי לרקוד בשמחה גדולה כאילו נושעתי ודמייתני לעצמי שאני עתה בל"ג בעומר של שנת תש"ס ורקוד ומהלל להשם יתברך לאחר שכבר שוכנת בביתי עריסת ענוגה ובה ילדי הרך. התחננתי בכל נימי נפשי ורוחי "נגילה ונשמחה בישיעתו", את המילים הללו שוררתי לאורך כל הדרך חזרה הביתה.

3 חודשים אחרי אותו ריקוד, "אני לא מאמין" צעק הפרופ' שהוא נדהם והמום "אבל אנחנו כן מאמינים" התיפתנו מולו בהתרגשות, הוא הביט בצילומים ובבדיקות ואמר: "משהו השתנה כאן מהקצה אל הקצה אלוקים אוהב אתכם", ואכן זכינו ונולד לנו בן "שהחיינו קיימנו והגיענו... הנה ה' קיוונו לו ויושיענו.... "

העלון לע"נ נאמה [נחמיה] בן רהים ואסתר ז"ל סאידיאן לפקודת חורשו

הזמנים ע"פ לוח "אור החיים" של אופק תל אביב * **שעון קיץ** * סוף זמן קיץ לשבוע הבעלי"ט 8:25 - 8:27

יציאת שבת: 7:13

יציאת שבת: 8:05

יציאת שבת: 8:58

הפסק בין נטילת ידיים ל"המוציא" שקיימת בדרך א' (הלכה בדוכא שם ע"פ שו"ע סי' קסו ס"א).

ג. אם נצרך לשירותים באמצע סעודת לחם ויצא לשירותים לא הוי הפסק (הרמ"א סי' קעח ס"ז) כשחוזר מהשירותים נוטל ידיו (משנ"ב ס"ק מט, עיין שו"ע סי' קסד ס"ב ומשנ"ב ס"ק יב) כדין נטילת ידיים ביציאה משירותים, ז"א נוטל בכלי עם מים 3 פעמים לסירוגין על כל יד [ע"פ כללי נטילת ידים לסעודה היינו זהירות מחציצה, מים ראויים לנטילה וכדו'] (פסקי תשובות סי' קסד ס"ד).

והנטילה בלא ברכה ובמברך "אשר יצר" ממשיך באכילתו (ולקו"י ברכות סי' קעח ס"ט, קולור ילקו"י סי' קעח ס"כ, כח"ח ש"פ פ"י בהעלותך פ"ח, הלכות עולם לרש"י עובדיה יוסף ח"ב עמ' מד ס"ה).

ד. אם היה באמצע סעודת פת ונגע בשוק, בירך ובמקומות המכוסים בגופו או שחיך בראשו וכל כיו"ב (שו"ע סי' קסד ס"ב) או שנגע במקומות המטונפים [או בנעלין] (הרמ"א ס"ס) צריך לחזור ולנטול ידיו (שו"ע ס"ס) כדין נטילת ידיים לסעודה היינו בכלי עם מים שלוש פעמים ברציפות (פסקי תשובות סי' קסד ס"ד) ואפילו שנגע ביד אחת צריך לנטול שתי ידיו (ולקו"י סי' קסג ס"ד).

ונטילה זו תהיה ללא ברכת "על נטילת ידיים" (קולור ילקו"י סי' קעח ס"כ, ילקו"י ברכות עמ' רלא, פסקי תשובות סי' קסד ס"ה ואע"פ ששו"ע כתב לנכד מ"מ האחרונים חלקו עליו).

הלכות ל"ג בעומר

א. נוהגים להרבות שמחה ביום ל"ג בעומר שהוא יום ההילולא של רבי שמעון בר יוחאי (סי' תג ס"ב בהרמ"א) אין אומרים בו תחנון בתפילה (ס"ס) [וכן במנחה של ערב ל"ג בעומר לא אומרים תחנון (משנ"ב ס"ק טו)].

ב. יש נוהגים לערוך לימוד בליל ל"ג בעומר במנין וללמוד משבחי רבי שמעון בר יוחאי המפורזים בש"ס ובזוהר הקדוש ומנהג יפה הוא (החיד"א במורה אכעז אות רכג).

ג. נוהגים להדליק בל"ג בעומר מדורות ונרות לכבוד רבי שמעון בר יוחאי [בכל רחבי הארץ] (טעמי המנהגים עמ' רעב ס"ד).

הטעם: לפי שיום פטירתו של רבי שמעון בר יוחאי היה היום הארוך ביותר, ובאותו יום גילה את סודות הזוהר ולא היתה לשמש רשות לשקוע עד שסיים סודותיו שאז עלתה נשמתו למרום, וגם לרמוז על האש שהיתה שורה על הבית כל אותו יום פטירתו כמובא בזוהר הקדוש (ס"ס).

ד. מותר לשמוע שירים עם מוזיקה לכבוד התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי [בכל הארץ] כבר בליל ל"ג בעומר (תורת מועדים לגר"ד יוסף פסח פ"ב ס"כ, קולור ילקו"י לגר"ד יוסף ח"ב סי' תג ס"ט).

ה. **הספרדים:** נוהגים שלא להסתפר ולא להתגלח עד ל"ד בעומר (יום שישי) בבוקר (שו"ע סי' תג ס"ב) לאחר נץ החמה (משנ"ב ס"ק ז). והשנה שחל ביום שישי, במקום צורך מותר להקדים ולהתגלח ולהסתפר בליל שישי (יום חמישי בערב) (תורת מועדים לגר"ד יוסף פ"ט ס"ז).

האשכנזים: נוהגים שלא להסתפר ולא להתגלח עד ל"ג בעומר בבוקר (הרמ"א).

ו. **הספרדים:** נוהגים שלא לשאת אישה עד (שו"ע ס"א ס"א) ל"ד בעומר (יום שישי) בבוקר (חזו"ע יו"ט עמ' קג-רנ"ד ילקו"י ס"ס, תורת מועדים ס"ס), לאחר נץ החמה (תורת מועדים ס"ס).

האשכנזים: נוהגים שלא לשאת אישה עד ל"ג בעומר בבוקר (הרמ"א ס"ס סי' תג ס"א) ויש מהאשכנזים שמקילים מל"ג בלילה (רביעי בלילה) (פסקי תשובות לגר"א מנלכנס סי' תג ס"א תורת מועדים ועוד).

הלכות י"ד אייר-פסח שני

א. כשהיה קיים בית המקדש, האנשים שהיו טמאים לנפש ולא יכלו להקריב קרבן פסח במועדו היו מקריבים בפסח שני היינו ב-י"ד באייר בטהרה. כיום שבית המקדש לא קיים אנו זוכרים יום זה ע"י מספר מנהגים (ס' התועה לגר"א כי טוב עמ' רנג).

ב. אין אומרים תחנון בפסח שני- י"ד באייר (פרי"ח סי' קלא ס"ק ז, כה"ח סי' קלא ס"ק טז, אחרונים, הלכה בדוכא לגר"ד יוסף סי' קלא ס"נג, ילקו"י מועדים ספירת העומר ופסח שני תג ס"ט ועוד) וגם במנחה שלפני פסח שני דהיינו במנחה של י"ג אייר אין אומרים תחנון (ולקו"י ס"ט, שו"ת הרש"ל יתחק יוסף ח"א סי' יב, כה"ח ס"ק קא, מר"ן החיד"א סי' קש גודל סי' יט אותיות ז' ית, ילקוט מעט לועז שמות ח"ג עמ' תתשצב כן כתב הגאון מאיר מזוז ראש ישיבת כסא רחמים ד"ב שגמגא תוניס וג'כ"ד כן, שו"ת דברי בנייה ח"א ח"אור"ח סי' ג, כ"כ שו"ת ברכות יהודה ח"ד לגאון יהודה ברכה סי' יד ומביא שהרשב"א לגאון דוד יוסף שרבינו שמואל ויטל בו רבי חיים ויטל שהיה תלמידו של הארי"ז ז"ל ומביא בשם הארי"ז ז"ל את הימים שאין אומרים בזה תחנון ובתוכו מונה גם את י"ג באייר במנחה והרב דוד יוסף אמר לו שחזר מפסקו שלומך תחנון ומענה סובר שלא לומר תחנון וצדיק ממנו לפסח הדבר) והשנה שחל י"ג באייר בשבת לא יאמר במנחה של שבת "צדקתך" אלא "יהי שם מבורך" (והרב מאיר מזוז ראש כסא רחמים בהלכה נאמנה ס"ב, ילקו"י הג"ל ס"ז).

ג. יש שנהגו לאכול מצה בפסח שני וברכתו הראשונה **אז ובכל השנה** [מלבד פסח] **לספרדים:** "מזונות" ואחרונה "על המחיה" **ולאשכנזים:** "המוציא" וברכת המזון (ולקו"י ס"כ-כב).

משרד "האיחוד" טל': 08-8644452 * לא לעיין בתפילה * דוא"ל: haihud.ashdod@gmail.com

דרשנים רבים נוטים להכביר בחשיבות שמחת חתן וכלה, וחז"ל אף לימדונו כל המשמח... כאילו בנה כותל של בית המקדש החרב, ואני למרות הפנמה לא הבנתי מה בדיוק הקשר בין הדברים עד כדי כך שהקב"ה מוכן לגאול עם עם חתן וכמה שבחים על כלה.

נה קטנה ושמו יחיאל, בחר שחקן ומופנם שמידי פעם ביקש את עזרתו, אלא היה רופף למדי ועם עזיבתי את הישיבה הוא נותק.

התקשר אלי והתחנן "מנשה, אני מבין שהיה לך קשה להגיע לחתונה, אבל אותי שתגיע לשבת שבע ברכות, בעיר הסמוכה, אדאג לך לדירה ממוזגת, וריס, זה ממש חשוב לי". ניסיתי להתחמק אך הוא התחנן: "אני רוצה לראות שייתן לי יום יומיים לחשוב ולבדוק.... מברור שערכתי התברר שרבים לא יא' גיעו לשבת חתן, כי הקשר החברתי עמו היה רופף למדי.

זו היא הרבה מה להציע, אכלנו מה שיש. עוד מעט יתחיל שלב הדרשות ועולם לא נשאתי דברים ועוד בחושך, מה גם שאני לא מכיר את החתן! מה דיברתי ושבחתי והקהל והחתן היו מרוצים ושמחים. עברו עלינו שלוש שנים ומאד צנועות, בחום כבד, שלושה בחורים משמחים שלא מכירים זה את נפרדנו בידידות מהחתן, ומשם הלכנו למעדניה הסמוכה והשבנו את נפשנו כמו שצריך.... תוך פחות מחודש התארסנו. שלושתנו וכעבור שנה חבקנו כל הרבה קיבלתי הרבה בטחון עצמי ואני לא מפסיק לומר דברי תורה לפני שנות לימוד בכולל יצאתי לעסקים שדרשו ממני טיסות רבות לאירופה, בנק גדול בארץ נתן לי אשראי כמעט בלתי מוגבל, רציתי להכפיל את עסקי ל יועצים ומומחים ההצלחה הייתה אמורה להאיר לי פנים, אך הקב"ה חשב לכלי שפרץ גרם לי לצניחה וכפסע היה ביני לבין פשיטת רגל. עולמי חשך

ישבתי בחוץ מזיע, עיגולים שחורים סביב עיני. הרגשתי לפתע כמו באולם החשוך בשבע ברכות של יחיאל... ריבונו של עולם מה עושה יחיאל בלשכתו של מנכ"ל הבנק הענקי?

(אלבום 79-קובי לוי)

א. מצוה מדברי חכמים [מדברנן] ליטול ידיים בכלי עם מים לפני הסעודה
שאוכל בה לחם (ש"ע אור"ח סי' קנח ס"א, וכה"ח ס"ק ג' וסי' קנט ס"א) וצריך להיזהר

ב. אם הוצרך להתפנות לשירותים ורוצה אח"כ לאכול סעודה עם לחם הרי :

הטעמים: אם יטול ידיו ביציאה מהשירותים בכלי כרגיל ידיו תהינה טהורות ואז לא יוכל ליטול ידיו בברכה לסעודת פת (משנ"כ סי' קס"ג), ואם אחרי שנטל ידיו לשירותים עם כלי ומברך "אשר יצר" ורוצה לגעת בדבר טמא כגון: בנעלו כדי לטמא ידיו כדי שיוכל ליטול ידיו לסעודה בברכה-גם באופן זה יש בעיה כיוון שמכניס עצמו לספק ברכה שאינה צריכה וילקוי בדבטא דסא.

ויוטוב שאחר שברך "אשר יצר" קודם הנטילה לפת יגע במקומות המכוסים או במנועלו ואח"כ ייטול ידיו לפת (בא"ח סס, שו"ת אור לציון סס, הלכה בדיוק סס).

הטעמים: כיום שנוהגים ליטול ידים בכלי 3 פעמים לסירוגין כשצוצאים מהשירותים ומצד חומרא, ומצד הדין מספיק ליטול ידיו מהברז פעם אחת אלא שכלתחילה נוטלים 3 פעמים (שאלתי יוסף לרש"י יתכן ש"מ, קטור ילק"ו סי' 7 סע"ה) ולכן במקרה הזה נסתפק בנטילה לשירותים כעיקר הדין ללא כלי שמועילה לשירותים ולא לאכילת פת וממילא לא פוטרת את נטילת ידיים לפת ואז אפשר ליטול שוב לאכילת פת בברכה, אלא שטוב שיגוע במעט ויכיר לטמא את הידיים לצאת מכל הספקות בין נטילת ידיים לאחר השירותים לבין נטילת פת (ובכלל בזה) כ"ח"ס. שו"ת אורח חיים סי' 108 ס"א שבוטל אין